

A LA SANTA MEMORIA

DE

la Rda. M. Sor Victoria de la Creu Salvà i Salvà, Superiora de las Germanes de la Caritat de la Ciutat de Sóller qui passà d'aquest món dia 29 de Decembre de 1919.

Foreu tota penetrada de divina Caritat i ha deixat vostra petjada dolç perfum de santedat.

Vostre exemple encara exorta a la lluita i al fervor, vostre nom nos reconforta com un símbol d'alt valor.

Que cercant-vos a la gloria qui a la terra ja no us veu, vol, com Vos, cantar victòria, O Victoria de la Creu!

M. A. S.

HIVERN

Des del Puig Major al Coll s'encamina la randa de boira qui ve de Llevant; ja quant era nin, deia la padrina,

veient la boirina tan blanca i tan pura: «Boira pastura, aigua segura.»

Abans de tres dies dona aigua l'inviant.

I ara aqueixa boira acaramullada en el Puig del Ofre, s'estén per Ponent damunt la carena tota rivetada

d'una llarga fimbria, tan blanca i tan pura i tan malmenada per l'ira del vent.

S'entela l'paisatge d'espessa nubina. El blau va esborrant-se pel cel entrístit.

Somriu al hivern la tanca vehina olorosa i blanca d'atmetller florit. I de la montanya devalla esqueixada la vesta de boira, pel cingle desnú; el llarc pinar resa a dins la ventada embolcallat tot d'espessa boirada que'l vent se n'emporta, que'l vent se n'en diu.

I la pluja tix l'auster paisatge qui sembla allunyar se, perdut allà endins. Regalima l'aigua en el meu vitratge; degota, degota el magre brancatge per totes les vores dels tètrics camins. Són mudes, desertes les cases llunyanes que a voltes la pluja esborra passant. Se senten confosos ressons de campanes; en el jardí agònic com dues germanes unes roses càndides s'están esfullant. Ni una clarana se bada en l'altura; la vall es voltada d'un cel desolat. Com una promesa de vida futura, l'ametller canta l'cant de l'albura. I'l Janer se mor, serè immaculat.

I passen les boires com un llarc remat...

B. BARCELÓ

ELS CARACTERS

(DE TEOFRAST)

D'un home grosser.

Aquest caràcter suposa sempre 'n l'home una incorrecció desmesurada i una excessiva negligència en vers sa persona que repugna als qui se'n temen. El veureu qualque vegada cobert de lepra, amb les ungles llargues i descuidades, no deixar d'aficar-se per mig de tothom i creure quedar bé dient que és una malaltia de família i que son pare i el seu avi ja la patien; té úlceres a les cames; per les mans se li veuen fics i altres bruticies que ell no es fa curar i si pensa 'n posar hi remei, és quant el mal, empitjorat pel temps, ha devengut incurable; està plè de pel sota aixella i per tot el cos, just una bèstia selvatge; té les dents negres, corcades i de tal manera que sa proximitat és intolerable.

Ço encara no és tot; escup o se moca el temps que menja; parla amb la boca plena; beu incorrectament, no empra mai al bany més que un oli qui escampa mal olor; i no sol compareixer a una assemblea pública que no porti un vestit vell i tot tacat. Si es veu obligat a acompanyar sa mare a cà'ls endevinadors, només obri boca per dir paraules de mal auguri (1). Un altra vegada fent libacions dins el temple, li caurà de ses mans una copa o qualque vas, i esclatarà de riure per aquesta aventura com si hagués fet qualque cosa de l'altre mon.

Un home tan extraordinari no sap escoltar un concert ni els excel·lents sonadors de flauta; bat les mans amb violència com per aplaudir, o bé segueix amb veu desagradable l'aire dels sonadors; s'avorreix de la sinfonia i demana si acabarà aviat.

Finalment, si estant assegut a taula vol expectorar, ho fa precisament damunt el qui està a darrera ell per abocar-li les begudes.

De l'home molest

Es diu homo enfadós al qui sens que faci cap mala passada, a una persona, li fa així mateix molta de nosa. Qui entrant a la cambra de son amic que es comença a admirar, el despert per enredar-lo amb cantarelles buides; qui trobant-se a vorera de mar a l'instant que un home's disposa a partir i entrar dins la nau, el destorba sense cap motiu, el força insensiblement a donar amb ell una volta per la riba; qui prenent un infantó dels braços de la dida mentres l'alleta, li fa tragar qualque cosa que ell ha rosegat, fa mans-balletas al seu davant, l'acaricia i li parla en veu estranya; qui esculleix l'hora de menjar, i que la sopa estiga damunt la taula, per dir que havent pres purga, fa dos dies ha anat descompost de ventre i s'extén amb detalls de mal gust; que a davant tota una rotllada se li ocorreix demanar a sa mare quin dia l'va infantar; que no sabent de qué parlar fa a sebre que és fresca l'aigua de la seva cisterna, que al seu jardí

(1) Els vells se fixaven molt en les paraules que eren pronunciades fins per atzar, pels qui venien de consultar els augurs i endevinadors, de pregar o sacrificar als temples.

s'hi fan bons llegums; o que se casa està oberta a tothom com una posada; qui es dona presse a fer conèixer als seus hostes un paràssit que té a ca seva, i que l'convida a taula per a posar se d'humor i per divertir la companyia.

B. F. trad.

UNA MÈTLERA

(EPISSODI D'ES SIGLE PASSAT)

¿Qui no coneix mestre Nicolau Estarelles, es texidó d'es carré de l'Olivà?

Anau a sa plassa de Santa Eularia es diumenges demati, i el trobareu just en es cantó des carré de Sant Francesc, amb un parei de gabies en terra, aont devegades s'hi troben dos o tres aucells mostiis i estufats, qu' en seu di son es més bons de surà de tots quants n'agafen es titiués.

Mestre Nicolau és es cassadó d'aucells més anomenat de Mallorca. Coneix totes ses fonts, goces, degotissos, cocons, basses i vessunys de tota s'illa. Ha cassat desde es torrent de Pareis a n'es Rafal Garcés; desde ses piques d'es capellà Monà a sa font de Son Martí; fins i tot es anat a cassà a Cabrera, en es sec, s'entén, perque a Cabrera no hi ha fonts ni basses.

Idò per qui no l'conega li donarém ses senyes.

Fei-vos compte qu'és un homo d'una coraneta d'anys, de mitjana alçada, prim, sec, bif; amb so nas arromangat cap amunt, xerradó com un cadell de moli, afectat de posá messions, aspriu com una mula jove, un poc donat a sa beguda, malenè de tot, fins en es punt de que si no fos per sa seua dona, qu' es guapeta i jove, duria més fam qu' ets soldats de Tarragona, i més brutó que ses oreies d'un confés.

Huei, señores! Na Catalinaina es una dona de bé, segons diu es seu homo, i si no fos un poc llambrinera i no escoltás massa sa sogra i sa cunyada, ca-seua seria una bassa d'oli, viurien com Sant Jusep i Maria; pero... cavallés! aquella llengo seua ha menesté acursá, perque en dia que se mou, flametja.

Per axò mestre Nicolau, amic de sa pau i de sa quietut, fuig tot lo que pot de ca-seua per no armá un escandol cada cinc minuts, i per axò també es telessos están quiets i en pau quatre o cinc dies cada setmana.

No té mes consol qu' aná a cassá; i mentres tant es gat jauria dins ets fogons la major part de s'any, si sa sogra, que's dona que viu de lo seu, i sa cunyada, qu' es persona acomodada, no pensassen que na Catalinaina va fé un mal casament i no tenguessen compassió de ses seues desgracias, que no foren cercades, perque En Nicolau, de fadri, era un bon jove que no tenia més mal vicí qu' es fumá i si qualque pic durant es jornal bevia una tassetta de resolis o d'anissat...

Pero es pas ja estava donat; a la fi eren casats i amb infants; i... Deu mos guard d'un ja está fet.

**

Ets dissaptes solien esser dies de jubileu a cà mestre Nicolau.

Cobrava tres o quatre pessetes de jornal, tot en gros, tanta feina havia feta, i devés horabaxa tenia ja en torn de ca-seua tres o quatre centinel·les qu' el vetlavan i l'espe-

raven a boca de sótlera per demanar-li pinxaloses.

Sa catalinera perque li acabás de pagá ses teles noves que li havia tornat feia dos mesos.

Es gabí, an a qui devia dues passetes de dos gabions que li havia fets aposta per dues enses.

S'atlot d'es velé, que cada tres dies li anava a demanà quinze cèntims que li havia quedat a deure d'una taleca de lona.

De modo qu' en aquella hora d'aquells dies, com tot eren encalços i empirreumes, na Catalinaina anava orugada i peçava cada brufol qu' alçava una senaia de terra, axuxí que veia senyal de moros a la costa.

Mestre Nicolau s'arrufava com un poll dins ets telessos i feia fé molta via a n'es pinta, qu' amb so renou tapava ets crits de sa dona. Era s' hora única de tota sa setmana en que s'afanyava per acabá es jornal.

A s' hora de sopá eren ses bones.

Sa dona el se mirava amb una raieta que feia posá pell de gall'na, al entretant que treia una graxonera de sopes amb creixons,

—¡Jodío!... (li deia amb ses dents estretes), has de fé sa meua desgracia i sa d'ets meus infants. ¡Perdulari!... més valdria qu' en lloc d'anar-ten a fé sa bandúa pe' sa font de Mestre Pere i p' es pou d'es Burotell, amb compte de du una bona cassada, fesses feina molta i bona, tanmateix no agafes res mai, en no essé qualque monèia com ses que tu sabs.

—¡Catalina, no'm provoques!...

—¡Calla, juterá!... No'm fases malei es dia qu' t vaig conxel... No fas feine ni jornal; un dia sí i s'altre no, t'en vas a panderetjá, avui v'es pla de Sant Jordi, demá p'es Cahulls i Son Sureda, i quant vens sá i tot sol, l'entregues amb un parei de busquerets, un ferrericó, tres vitracos o dues titines. Ni un sol dia has duit mitja dotzena de caderneres o de passarells, qu' t valdrien bons doblés per enviá a Barcelona, ni tan sols has agafat mai una dotzena de sótleres, de verderols o de gorroins berberiscos, qu' amb so preu que tenen per plomá, podries donar-mos diná un pic sisquera cada tres dies.

—No's vè lo que dius. Es dia de Sant Juan te vaig du sis trencapinyons i una mètlera...

—¡Y bona que va essé se mètlera!... Mira: encara'n duc ses plomes senyades amb so repassó que'n vares da, cara de ca mè. ¡En a quel... si no fos perque som de casa honrada i que mai ha donat un que dí, ja t'hauria plantat, pues com tu bé sabs, no t'he mesté per res; ¿e-hu entens? per res... per això m'he deixat passá un carro per demunt, jo, que t'he posat... lo que t'he posat en mitg de sa cara.

Amb aquestes i altres més gruixades sa conversa s'animava; mestre Nicolau s'arribava a enfadà de bondeveres, vessava s'oli, treia es fetge per sa boca, i es cap derré s'aixecava rablós de sa taula, tirava un plat o dos a sa paret, pegava una cossa a una cadira, mostrava un puny a sa dona i ja era partit com un couet p' es carré, seguit d'en Mono, es ca nanell de ca seua, animallet molt empagait que no lladrava mai, en no essé quant qualcú anava a demanà doblés a son amo.

ADEL SELIM.

(Seguirá.)

Folletí del SOLLER -24-

GRIPAUS D'OR

rien llargament. I mentres la Maria—sabent que quan sa cosina's tancava al seu quarto no obría a niugú fóra de sos pares—aprofitava l'estona per arreglar les seves coses, la Rosalía, sortint per la porteta d'escape, anava a trobar a en Peret, que, impacient, se queixà de la seva tardança.

—Ja veurás, Rosalía—li digué:—això no pot continuar. Tu mateixa pots comprendre que l' teu pare no v. ldrá mai que t' casis amb un chauffeur. Per lo tant, caldrá que busquem la manera d'arreglar les coses. Jo així no hi pic viure; tu mai compareixes a l'hora, jo'm canso d'esperar-te, i ara'ns podrém veure encara menos, perque ja deus saber que m'han despedit.

—No'n sabía res, me pots ben creure.

—Bueno, doncs ara ja ho sabs; per lo tant, cal que t'espavilis.

—Es que jo no sé què fer-hi! Ets tu qui s'hauria d'espavilar.

—¿I què vols que faci, jo?

—Podries entrar de dependent en alguna casa; llavors ja no series chauffeur, i potser ens deixarien casar.

—Vaya un consol! No seria chauffeur, però seria dependent, qu' es una cosa per l'estil. Rosalía, tu no m'estimes. Si m'estimessis, prou sabries trobar una cosa o altra. Ara mateix ton pare m'ha despatxat; ja no t' podré veure més que algun dia a cà la pentinadora...

—¿I què vols que hi faci jo, pobre de mí?

—Ja t'ho he dit moltes vegades: fugir.

—No pot ésser. ¿No veus que no tenim diners?

—Però tenim carinyo, qu' es lo principal. Mira, jo, en tenin-te a tu, ja'm sembla que ho tinc tot; però tu, es natural, amb aqueixos lujos i amb tants senyoritis com te rodegen, me deus trobar ordinari.

—No, això no ho diguis; ja sabs que'ls trobo ensopits; no saben dir res; tu sí que sabs dir-me les coses!

—Doncs, si'm vols, ¿per què no fugiu?

—Mira, no m'atribulis més. Ara vesten, perque arribarà la mamà i ens atraparà! Gracies que la Maria, quan me tanco al quarto, no gosa dir-me res. Creume, vesten!

—Rosalía, tu deus tenir algun ricatxo reullat; algun dels que t' volten te déu haver conquistat i t'ha fet seva...

—¿Que t' creus que tothom es tan barra com tu?

—¿Qué m'has dit, ara? ¿Barra? Ja veurás, sí! En tinc, de barra!

I al dir això, en Peret agafà la senyoreta Rosalía per la cintura i, atraient-la amb força la petonetjà barroerament.

—Déixam!—anava dient ella, sense fer grans esforços per a desfer-se d'aquells braços de ferro.—Mira que'ns poden atrapar!...

—¿I què? Millor qu'ns atrapin!

En aquell moment la cambrera, qu' estava vigilant, entrà violentament al quarto i els digué que l'timbre de la porteta del pis havia sonat tres vegades, tal com sempre trucava donya Gertrudis.

En Peret encara tingué temps de dir a la Rosalía que ja qu'ella no's volia determinar, ni fer res; per ell, ja trobaria qui l'ajudés; i la Rosalía, sentint aquestes paraules, s'escabullí pressosa, entrà al seu quarto per la porteta d'escape, i la tancà.

Donya Gertrudis trobà tota la casa quieta i les dues noies cada una a la seva habitació. Sa naboda, al sentir-la, sortí i s'excusà de no haver fet res per a alliviar la migranya de sa cosina, ja que aquesta s'havia tancat; i la Rosalía, al

sentir trucar en la seva habitació, s'aixecà del llit, ont precipitadament s'havia ficat, i demanà una taça de tila.

Dos dies després rebien les senyores Lluçia la visita de la senyoreta Beatriu. Mestres, que, amable com mai, anava a ensenyar-les-hi la mostra de la roba i el bocet del dibuix del tapiç que per a la capçalera del llit de sos pares estava brodat. L'havia començat el dia abans, i pensant que tal vegada li agradaria a donya Gertrudis que'n brodés un d'igual la seva filla, anava a fés-los-hi veure i s'oferia a ensenyar-li de brodar ella mateixa. La senyoreta Rosalía, enterada per la cambrera de que calia assentir a tot lo que proposés la senyoreta Beatriu, mostrá gran interès per aquella labor, i digué que la podria començar tot seguit per a donar una sorpresa al seu pare. Donya Gertrudis se resistia un xic, dient que de tapiç, sobre'l capçal del llit, en Barnils ja'ls en hi havia posat un de molt hermós; però la senyoreta Beatriu replicà que no tenien res que veure'ls tapiços brodats a mà amb els tapiços teixits, i la convenceren fent-la consentir en que elles dues i la cambrera sortissin per a

(Seguirá.)

EN EL AYUNTAMIENTO

Sesión del día 25 de Diciembre

Presidióla el señor Alcalde, D. Juan Magraper Oliver, y asistieron a ella los concejales Sres. Ripoll, Bauzá, Coll (D. Bartolomé), Piña, Forteza, Coll (D. Ramón) y Colom.

Se dió lectura y fué aprobada sin alteración alguna el acta de la sesión anterior.

Se dió cuenta de una comunicación del Vice Presidente de la Comisión Provincial, con la que se acompañó el duplicado de un proyecto que encargó el Ayuntamiento para cubrir, mediante bóveda de hormigón, la parte del torrente Mayor comprendida entre la que está cubierta en la calle del Príncipe y la plaza de la Constitución. Se acordó que durara ocho días sobre la mesa para su examen y estudio.

Se enteró la Corporación de una comunicación del señor Gobernador civil de la provincia con la que devolvió autorizada una transferencia de crédito que el Ayuntamiento había acordado.

Previa lectura de las respectivas cuentas y facturas, se acordó satisfacer: a D. José Socias 929'29 pesetas por jornales y materiales invertidos en obras ejecutadas por administración durante el mes de Noviembre último; a D. Pedro Colomar 26 pesetas por reparar guarniciones de los caballos del Municipio durante el tercer trimestre de este ejercicio; al Mayordomo de la Casa Provincial de Misericordia 15'70 pesetas por inserción de varios anuncios de subasta en el «Boletín Oficial»; a D. Bernardo Oliver Gamundi 100 pesetas por 50 quintales de leña para calefacción en el fielato del Pont d'En Valls; a D. Gabriel Buadas 545'20 pesetas per una estufa de las llamadas «Salamandras» para la sala Capitular y oficinas de la Casa Consistorial; a los Hijos de Bauzá Hermanos 355 pesetas por trabajos de herrería confeccionados para diferentes servicios municipales que se detallan en facturas separadas; al Secretario del Ayuntamiento 64'20 pesetas por gastos suplidos en diferentes comisiones a la capital, y a la agencia Estelrich y Fontanet 6'85 pesetas por transporte de la estufa de que se ha hecho referencia.

Habiéndose enterado la Corporación de que la sociedad «Fomento del Turismo» tiene acordado solicitar sea declarado Parque Nacional los parajes bellísimos y grandiosos llamados Miramar, de nombrada universal, y cuyo nombre va intimamente ligado al de Ramón Lull, gloria la más grande de Mallorca y figura preeminente en la Historia de la Humanidad, acordó adherirse a dicha petición, por estimar que responde al anhelo unánime e intenso de Mallorca.

A propuesta del señor Presidente se acordó, por unanimidad, hacer constar en acta la protesta del Ayuntamiento contra el bárbaro y vil atentado cometido en el domicilio del Diputado a Cortes D. José Socias en la madrugada del día anterior al en que se celebró la sesión; telegrafiar el acuerdo al señor Socias, expresándole también la satisfacción del cuerpo municipal por no haberse tenido que lamentar desgracias personales, y telegrafiar, además, al señor Gobernador, a propuesta del concejal Sr. Bauzá, para protestar del atentado y alentarle a la práctica de enérgicas instigaciones por ver de descubrir a los autores materiales del hecho, para que no quede impune su delito, como igualmente a adoptar las disposiciones del caso para atajar las campañas en las que se induce al atentado personal, única manera de salvaguardar a la sociedad de estos monstruosos y criminales procedimientos.

Dió cuenta el señor Presidente de haberse recibido una oferta de trigo argentino hecha por el comisionista D. Eduardo Garzón, según la cual puede adquirirse de 78'78 al precio de 53'50 pesetas los cien kilogramos puesta la mercancía c. i. f. Palma de Mallorca, debiendo efectuarse el pago estrictamente, contra entrega documentos de embarque, y al hacer el pedido es preciso abrir un crédito con carácter irrevocable a favor de la casa Bunge y C.ª por el importe total del mismo, reservándose la casa exportadora cinco días, a partir de la fecha de la demanda, para la aceptación del pedido. La Corporación, enterada, acordó aprovechar la oferta de que se ha hecho mérito y contratar con la casa Bunge y C.ª la adquisición de docientas toneladas de trigo argentino de conformidad con las condiciones expresadas, y autorizar al señor Alcalde para que, en representación del Ayuntamiento, pueda firmar el correspondiente contrato, arbitrando los créditos que sean necesarios para su cumplimiento.

No habiendo otros asuntos de que tratar, se levantó la sesión.

Cultos Sagrados

En la iglesia Parroquial.— Hoy, sábado, día 10.— Completas solemnes en preparación de la fiesta de la Sagrada Familia, y acto seguido se continuará la novena de San Antonio Abad, con sermón por el Rdo. D. Pedro Domenge.

Domingo, día 11.— Fiesta de la Sagrada Familia.— A las siete y media, Misa de Comunión general. A las nueve y media, se cantará Horas menores, y a las diez y cuarto la Misa mayor, con música, en la que predicará el Rdo. Sr. D. Pedro Domenge. Por la tarde, explicación del Catecismo Visperas, la novena de San Antonio Abad, con sermón por el mentado orador, y acto seguido imposición del Escapulario Azul. Al anochecer, se practicará un ejercicio dedicado a la Sagrada Familia.

Viernes, día 16.— A las seis y media de la mañana, ejercicio en honor de la Virgen del Carmen. Al anochecer, Completas solemnes en preparación de la fiesta de San Antonio Abad.

Sábado, día 17.— Fiesta de San Antonio Abad.— A las nueve y media, se cantará Horas menores y a las diez y cuarto la Misa mayor, en la que pronunciará el panegírico el Rdo. D. Pedro Domenge.

Por la tarde, se verificará la acostumbrada bendición de las caballerías, procesión, y acto seguido se cantará Visperas y Completas.

En la iglesia del Hospital.— Mañana, domingo, día 30.— A las cuatro y media de la tarde se practicará el devoto ejercicio del Via Crucis.

En la iglesia de N.ª S.ª de la Visitación.— Mañana, domingo, día 19.— A las cuatro de la tarde, Rosario y continuación de los Trece Domingos, en honor de San Antonio de Padua, con exposición del Santísimo.

MATADERO

El número de reses que han sido sacrificadas en el Matadero público de esta ciudad, durante el mes de Diciembre último, asciende a 538 en esta forma:

Corderos.	383
Ovejas.	64
Carneros castrados.	7
Cabras.	11
Machos cabríos.	1
Cabritos.	48
Terneros.	7
Cerdos.	17
Total.	538

Pollos 111.— Gallinas 77.— Pavos 4.— Conejos 60.

Resumen del año 1919

Corderos.	5.140
Ovejas.	907
Carneros.	72
Cabras.	76
Machos cabríos.	9
Cabritos.	252
Terneros.	39
Bueyes.	3
Vacas.	5
Cerdos.	3.958
Total.	10.461

Y además: Pollos 1.874.— Gallinas 1.401.— Conejos 1105.— Pavos 14.

LA UNION

En cumplimiento de lo que preceptúan los artículos 14 y 21 del Reglamento porque se rige esta Sociedad, la Junta de Gobierno de la misma, en sesión celebrada ayer, acordó convocar a Junta General ordinaria para el día 25 del actual a las 17 en el local social, para proceder al examen y aprobación de cuentas del año anterior y renovación de la mitad de la Junta Directiva que ha de actuar durante el presente.

Lo que se hace público para conocimiento de los señores socios

Sóller 9 Enero 1920.— El Secretario, Ramón Lizana.

Se desea alquilar

una casa, mediana, con corral, no muy lejos del centro de la población. Para informes en la imprenta de este periódico.

Se desea vender

Una pieza de tierra huerto, con una casa en ella enclavada, llamada Ca'n Dent, de este término.

Otra finca huerto, denominada Ca'n Moyana, sita en la calle de la Romaguera y linda por Oeste con la línea férrea Tiene anejo el derecho de cuatro minutos semanales de agua de la fuente de S' Olla.

Una casa señalada con el número 5 en la calle de Morag'es.

Una pieza de tierra, pinar, encinar y olivar, llamada Sa Bleda, pago del mismo nombre.

Otra porción de olivar, llamado Sa Sunyera, pago Rocafort.

Para informes, dirigirse a esta imprenta.

Se desea vender

Una porción de tierra y huerto de cabida 22 áreas más o menos con una casa, denominada Ca'n Capó sita en el torrentó de Ca'n Creveta colindante por una parte con las Tanques de Ca'n Serra y huerto de Ca'n Menut por la otra.

— Para informes calle de San Jaime n.º 33.

AVISO AL PUBLICO

El Platero de Ca's Boté compra a buen precio dentaduras usadas, plata vieja, objetos de oro, platino y toda clase de piedras de valor.

Cambia alhajas antiguas con modernas. Compra monedas de oro con buen aumento.

Gran surtido en géneros novedad y fantasia a precios baratísimos.

No vender nada viejo ni comprar nada sin antes visitar el Platero de «Ca's Boté» Plaza de la Constitución, 32.

VENTA

Se desea vender el olivar nombrado Ca'n Bisbal, del término de Fornalutx, situado en punto muy alegre y reúne muy buenas condiciones. Para más informes dirigirse a D. Antonio Castañer, Rectoría, 5, Sóller.

Se desea vender

la casa de la calle de la Vuelta Piquera número 3, con corral, la adjunta cochera y un piso.

Para informes, dirigirse a la casa número 16 de la calle de San Jaime, o a la Notaría de don Manuel J. Derqui.

Venta de solares

A voluntad de su dueño se vende, a precios convencionales, varios solares de la finca Ca'n Cheliu, muy bien situados, inmediatos a la calle del Capitán Angelats, en Sóller.

Para informes dirigirse a Gaspar Borrás, Pastor, 11.

Jeune homme de Sóller

marié, complètement au courant du commerce de primeurs ou autres, demande gerance ou emploi selon appointements. Références de premier ordre. Reponse urgent à Mr. Salvador, chez Mr. Arbona, 4 Rue Bujeaud-Lyon. (France)

SINDICATO AGRICOLA CATÓLICO DE SAN BARTOLOMÉ

Calle del Mar 15

El Presidente de este Sindicato participa a los Sres. socios que han de encargarse patatas para la siembra. Los socios a quienes interesa dicha semilla, pueden pasar por el domicilio social para hacer anotar su pedido. Sóller 10 Enero 1920. — El Presidente, Bartolomé Colom Ferrá.

Por acuerdo de la Junta de Gobierno de este Sindicato se convoca a los Sres. socios a Junta General extraordinaria para el día 11 del corriente, a las diez de la mañana, para tratar de la compra de trigo argentino. Sóller 6 Enero 1920. — El Presidente, Bartolomé Colom Ferrá.

Vicente Giner

CARCAGENTE (Valencia)

TELEGRAMAS: GINER-CARCAGENTE

EXPORTACIÓN:

Naranjas, Mandarinas y Limones

Frutos escogidos ♦♦ Lo mejor del país

Envío de precios corrientes sobre demanda

Maisons D'aprovionnemet

COMISSION —: IMPORTATION —: EXPORTATION

FRUITS EXOTIQUES ET PRIMEURS DE TOUTES PROVENANCES

: G. Alcover Frères :

— METZ —

Adresse télégraphique: ALCOPRIM-METZ. — Telephone 225.

La Fertilizadora - S. A.

FÁBRICA DE ABONOS QUÍMICOS

DESPACHO: Palacio, 71. — PALMA

Superfosfatos de cal, sulfato de amoniaco, hierro y cobre.

Abonos completos para toda clase de cultivos

ÁCIDOS: Sulfúrico y muriático de todas graduaciones

SERVICIOS GRATUITOS

Consultas sobre la aplicación de los abonos; análisis de tierras y envío de varios folletos agrícolas.